

Zapraszam na V część
Historii Książki

RZYM

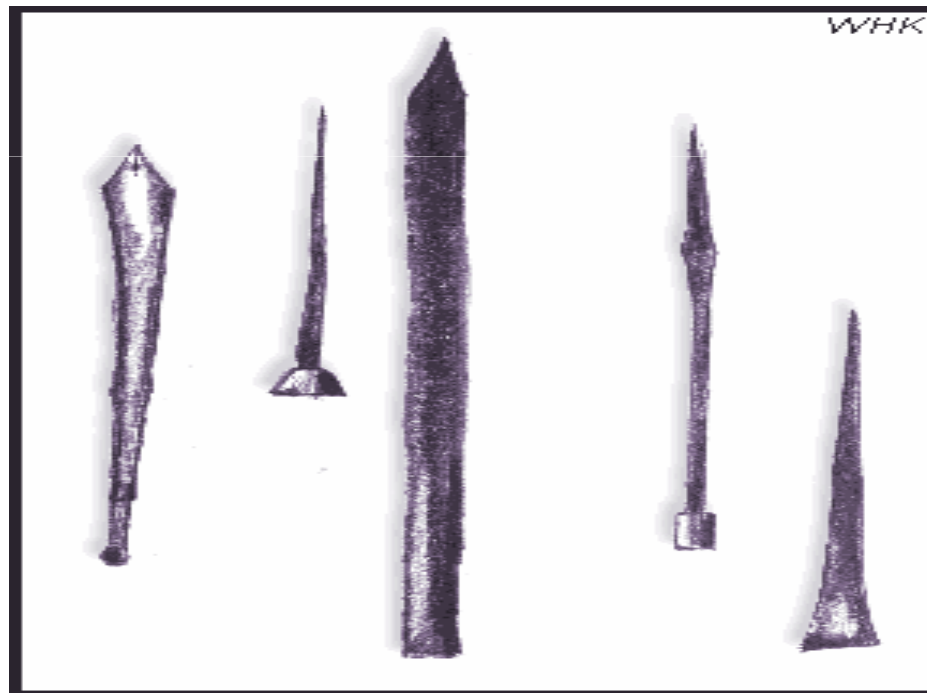
Historia książki rzymskiej zaczyna się od historii książki greckiej w Rzymie. Pierwsze księgozbiory greckie zostały przywiezione jako cenne zdobycze wojenne. Jako pierwszy przywiózł bibliotekę zwycięski w trzeciej wojnie macedońskiej wódz rzymski **Lucjusz Emilius Paulus**. Również **Scypio Młodszy**, kiedy w **146 r.p.n.e.** zniszczył Kartaginę, sprowadził stamtąd do Rzymu 28 zwojów traktatu **Kartagińczyka Magona**, aby przetłumaczyć go na język łaciński i udostępnić rolnikom rzymskim. Także **Sulla**, kiedy zagarnął bibliotekę Apellikona umieścił ją zapewne w swojej posiadłości. Korzystał z niej później m. in. Cyncero.

Nikłe były początki literatury rzymskiej, ponieważ Rzymianie koncentrowali swą uwagę na sprawach związanych z rozwojem państwa, a nie na literaturze. Dopiero zwycięskie podboje spowodowały zetknięcie się ze światem helleńskim, w którym poza ideałami prawdziwie rzymskiej dzielności i surowej praworządności królowały również ideały piękna, dobra i prawdy.

Można więc powiedzieć że zwycięski Rzym legł u stóp pokonanej **Hellady**.

Podobnie jak w dawnej Grecji duże znaczenie miała działalność prywatna w rozpowszechnianiu książek : sami autorzy posyłali przyjaciołom swe utwory, przepisane przez własnych niewolników albo przez najemnych kopistów.

Kopiści byli wynagradzani wedle ilości przepisanego tekstu. Do pisania po papirusie i pergaminie używano wówczas specjalnych piór (gęsich) lub specjalnie ściętych pisaków oraz atramentu.

Kopiści byli wynagradzani wedle ilości przepisanego tekstu. Mierzono go przez podliczenie wierszy, któremu za podstawę służył **heksametr**, a więc **34-38 liter** lub **15-16 sylab**. Jedyłą zapłatą za twórczy trud pisarza włożony w jego dzieło stanowiła w starożytności sława. Za zaszczyt uważał pisarz stałą opiekę mecenasa, albo jednorazowy dar od osoby, której dedykował swoje dzieło.

Pierwsze wiadomości o handlu książką rzymską pochodzą dopiero z **I w. p.n.e.** Oficyny księgarskie znajdowały się w najruchliwszych częściach miasta np. w okolicach świątyni Pokoju

Voraz

oraz świątyni Pallady. Często były też miejscami zebrań poetów i ludzi nauki.

W okresie cesarstwa liczba prywatnych zbieraczy ustawicznie wzrastała, bibliofilstwo stało się modne. Dom znakomitego, Rzymianina musiał koniecznie posiadać okazałą bibliotekę, w miarę możliwości wspaniale urządzoną, aby mogła dodawać splendoru jej właścicielowi

Również w swych posiadłościach wiejskich bogaci rzymianie posiadali biblioteki.

Moda na bibliofilstwo nie oznaczała wcale, że każdy właściciel interesował się treścią posiadanych książek, często zdarzało się, że nie znał nawet ich tytułów.

ZAPRASZAM NIEBAWEM NA CZEŚĆ

VI

NASZEJ HISTORII KSIĄŻKI

PAŃSTWA ARABSKIE

Monika Zegarek